

Forslag til Pensionlov.

§ 1.

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Årsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Forgiftningen bestemmer, hvilke Embedsmænd der udnævnes af Kongen, men hvor saadan Forbestemmelse mangler, vil dette ske i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved Rigsdagen eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opsigelse give ikke Pensionsret.

§ 2.

Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse; eller naar Embedsmanden affædiges som dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

Har Affædigelsen sin Grund i Forsømmelighed i Embedsgjeringen eller andet utilbørligt Forhold i eller udenfor Embedsførelsen, som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun ved særlig Lov opnaa Pension.

Afgjørelsen af om det Forhold, som har bevirket Embedsmandens Affædigelse, er at anse som vanærende i den offentlige Mening, eller at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, henvises til en særegen Myndighed, sammensat af 5 Mænd, som udnævnes af Kongen paa 6 Aar ad Gangen; og af hvilke de 2 skulle vælges blandt Medlemmer af overordnede Domstole, og den ene af disse som Formand.

Der tillægges ikke disse Mænd nogen Løn. De nærmere Bestemmelser angaaende Forretningsgangen fastsættes ved kongelig Anordning.

Der som det Forhold, hvorpaa Affædigelsen begrundes, ikke allerede er bevist ifølge en retskraftig Dom eller ved Embedsmandens egen Tilstaaelse; skal dette, hvis han inden en dertil givet Frist forlanger det, gjøres til Gjenstand for Undersøgelse og Paakjendelse efter de for Justitsagers Behandling gjældende Regler, selv om Strafsvar ikke kan gjøres gjældende. Forlanges ikke saadan Undersøgelse; er han ogsaa i Henseende til, hvorvidt det Forhold, der bevirker Affædigelsen, er bevist, undergivet ovennævnte Myndigheds Afgjørelse.

Indtil Afgjørelsen har fundet Sted, og dersom denne gaar Embedsmanden imod, indtil Pensionen er bestemt ved Lov, er han berettiget til at oppebære $\frac{2}{3}$ af fuld sædvanlig Pension.

§ 3.

Pensionen afholdes af Statskassen; forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældt eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

Civillisten og det kongelige Huses Apanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner.

Ved Thronskifte eller ved de forinden 5te Januar 1851 fastsatte Apanagers Dphor